UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Ivre Patronatvs. Titvlvs XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

nitus)hoc fuerit obſervatum, niſi in illorum fundatione ſecus conſtitutum fuerit, ſeu per electionem ſit de rectore locis hujuſmodi providendum. Sed eorum gubernatio viris providis, idoneis, & boni teſtimonii committatur, qui ſciant, velint, & valeant, loca ipſa, bona eorum, ac jura utiliter regere, & eorum proventus & reditus in perſonarum uſum miſerabilium fideliter diſpenſare, & quos in uſus alios bona prædicta convertere præſumptio veriſimilis non exiſtat: in quibus ſub obteſtatione divini judicii illorum, ad quos dictorum locorum commiſſio pertinet, conſcientias oneramus. Illi etiam, quibus dictorum locorum gubernatio ſeu adminiſtratio committetur, ad inſtar tutorum & curatorum juramentum præſtare, ac de locorum ipſorum bonis inventaria a conficere, & ordinariis ſeu aliis, quibus ſubſunt loca hujuſmodi, vel deputandis ab eis, annis ſingulis de adminiſtratione ſua teneantur reddere rationem. Quòd ſi ſecus à quoquam fuerit attentatum, collationem, proviſionem, ſeu ordinationem ipſam carere decernimus omni robore firmitatis.

Declarat conſtitutionem non extendi ad hoſpitalia religioſorum vel militarium ordinum. h.d.

Præmiſſa verò ad hoſpitalia militarium ordinum, aut religioſorum etiam aliorum extendi minimè volumus: quorum tamen hoſpitalium rectoribus in ſanctæ obedientiæ virtute mandamus, ut in illis ſecundùm ſuorum ordinum inſtituta & antiquas obſervantias providere pauperibus, & hoſpitalitatem debitam in illis tenere procurent: ad quod per ſuperiores eorum arctâ b diſtrictione cogantur, ſtatutis aut conſuetudinibus quibuſlibet non obſtantibus in præmiſſis.

Conſervat antiquas conſuetudines talium locorum, circa divina officia & ſacramenta. Ioan. Andr.

Cæterùm noſtræ intentionis exiſtit, quòd ſi qua ſint hoſpitalia, altare, vel altaria, & cœmeterium ab antiquo habentia, & Presbyteros celebrantes & ſacramenta eccleſiaſtica pauperibus miniſtrantes, ſeu ſi parœciales rectores conſueverint in illis c exercere præmiſſa, antiqua conſuetudo ſervetur, quoad exercenda & miniſtranda ſpiritalia ſupradicta.

DE IVRE PATRONATVS.
TITVLVS XII.
CAP. I.

Si præſentatis ad eccleſias per patronos eccleſiaſticos, in quibus ipſi non conſueverunt omnia onera ſupportare, non aſſignetur intra terminum competentem congrua portio, diœceſanus eam aſſignare debebit. Quod locum non habet, quando onera ſunt per patronos ſupportanda. h.d. Ioan. Andr.

Clemens V. *in concilio Vienenſi.*

VT conſtitutio, quæ ad eccleſiam aliquam quemvis etiam ad exemptorum præſentationem admitti conſuetudine non obſtante contraria prohibet, niſi præſentato de proventibus ejuſdem eccleſiæ, talis coram diœceſano portio fuerit aſſignata, unde jura poſſit Epiſcopalia ſolvere, & ſuſtentationem habere congruam, ſicut expedit obſervetur, ipſam declarare, ac d quædam adjicere conſulta hujuſmodi ſacri concilii approbatione providimus. Diœceſanis ſub obteſtatione divini judicii diſtrictius inhibentes, ne præſentatum aliquem per quamcunque perſonam eccleſiaſticam jus præſentandi ad eccleſiam aliquem habentem admittant, niſi intra certum terminum competentem, per diœceſanos e ipſos præſentantibus præfigendum, ipſi præſentato fuerit coram eis (ut præſcribitur a) congrua de proventibus eccleſiæ portio aſſignata. Quam ſi forſan iidem præſentantes intra terminum ipſum aſſignare neglexerint, ne factum eorum noceat præſentato, ſtatuimus, ut extunc diœceſani debeant præſentatum (niſi aliud canonicum obſiſtat) admittere, & in pœnam præſentantium ad diœceſanos ipſos poteſtas aſſignationis hujuſmodi devolvatur. Præcipimus autem diœceſanis eiſdem, ſub ipſius obteſtatione divini judicii, ipſorumque conſcientias onerantes, quòd moderationem portionis b ipſius debitè faciant, nec odio vel favore, vel aliàs in pluri vel minori eam illam ſcienter excedant. Sanè in prioratuum vel aliorum, tam regularium, quàm ſecularium locorum eccleſiis, in quibus religioſi vel alii, ad quos eorum reditus pertinere noſcuntur, prædicta conſueverunt onera ſupportare, præmiſſa nullatenus obſerventur: ſed iidem omnia, quæ eccleſiarum ipſarum perpetuis Presbyteris, aut vicariis incumberent, ſi dicta eis aſſignata fuiſſet, religioſi & alii ſupradicti plenè ſubire, ac Presbyteros, ſeu vicarios ipſos decenter tractare, necnon ſuſtentationem eis præſtare ſufficientem & congruam teneantur. Ad quæ omnia integraliter adimplenda, & nihilominus ad obſervationem debitam aſſignationis per diœceſanum in caſu alio (ut præmittitur) faciendæ, religioſos prædictos, & alios quoſlibet à diœceſanis eiſdem eccleſiaſtica volumus cenſura compelli. Non obſtantibus exemptionibus aut aliis quibuſlibet privilegiis, conſuetudinibus, vel ſtatutis, quæ circa præmiſſa, vel eorum aliquod religioſis ipſis aut aliis, in nullo volumus ſuffragari.

CAP. II.

In plures hæredes unius ex pluribus patronis tranſit jus patronatus per ſtirpes. h.d. Ioan. Andr.

Idem.

PLures c ab uno ex patronis eccleſiæ relicti hæredes, vocem duntaxat unius habebunt in præſentatione rectoris. Et (ut facilius provideatur eccleſiis) non inconveniens reputamus, patronos ipſos inter ſe poſſe liberè convenire, de rectore ab eis alternis vicibus præſentando: Quibus etiam ex eadem cauſa permittimus, ut plures ad vacantem eccleſiam poſſint eo modo præſentare perſonas, quòd una ex eis eligi per Epiſcopum valeat & admitti.

DE CENSIBVS, EXACTIONIBVS, & procurationibus.
TITVLVS XIII.
CAP. I.

Religioſi ſubire tenentur onera, quæ incumbebant eccleſiis per eos ante hoc Concilium acquiſitis: niſi privilegio, exemptione, vel alia juſta cauſa juventur: quæ privilegia vel exemptiones non prodeunt eccleſiis poſt Concilium acquirendis. h.d. Ioan. Andr.

Clemens V. *In Concilio Vienenſi.*

CVm ſit naturæ conſonum, illos non recuſare onera, qui rerum commoda complectuntur, hac in perpetuum valitura conſtitutione ſancimus, ut religioſi quicunque pro monaſteriis & eccleſiis, quæ ad eos quocunque ſint titulo devoluta, procurationes delegatorum ſedis Apoſtolicæ, ac jura Epiſcopalia, & alia, quæ præſtari pro ipſis, antequam ad eos perveniſſent, ſolita ſunt, promptè ſolvere ſtudeant: niſi forſan ſedis Apoſtolicæ privilegio, exemptione, vel alia cauſa legitima, ab his ſe valeant excuſare. Privilegia verò, ſeu exemptiones hujuſmodi ad monaſteria, ſeu eccleſias, quæ ad eos obvenire continget, in poſterum volumus non extendi.

a *al. Inventarium.* b *al. eccleſiaſtica.* c *al. ita: in illis partibus, &c.* d *In antiquiorib. codicibus conſtanter legitur ita: ac ei quædam, &c.* e *al. Epiſcopos.*

a *al. Præmittitur.* b *al. penſionis.* c *De intellectu vide Lambertin. de jure patron. art. 12. q. 1. par. 1. num. 5.*

Cle.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN